

γάρ δὴ ἐν μὲν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων μισοδημότατος ἐνομίζου, ἐν δὲ τῇ ἀριστοκρατίᾳ πάντων μισοχρηστότατος²⁸⁹ γεγένησai. Ἐγὼ δ', ὦ Κριτία, κείνοις²⁹⁰ μὲν αἰείποτε πολεμῶ, τοῖς οὐ πρόσθεν οἰομένοις καλὴν ἂν δημοκρατίαν εἶναι, πρὶν ἂν καὶ οἱ δοῦλοι, καὶ οἱ δι' ἀπορίαν δραχμῆς ἂν ἀποδόμενοι²⁹¹ τὴν πόλιν, δραχμῆς μετέχοιεν, καὶ τοῖς δὲ γ' αὖ δεῖ ἐναντίος εἶμι, οἳ οὐκ οἶονται καλὴν ἂν ἐγγενέσθαι ὀλιγαρχίαν, πρὶν ἂν ἐς τὸ ὑπ' ὀλιγῶν τυραννίσθαι τὴν πόλιν καταστήσειαν. Τὸ μὲν τοι σὺν τοῖς δυναμένοις²⁹² καὶ μεθ' ἱππῶν καὶ μετ' ἀσπίδων²⁹³ ὦφελειν διὰ τοῦτο τὴν πολιτείαν²⁹⁴, καὶ πρόσθεν ἄριστον ἡγούμεν εἶναι, καὶ νῦν σὺ μεταβάλλομαι. Εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν²⁹⁵, ὦ Κριτία, ὅπου ἐγὼ ζῶν τοῖς δημοτικοῖς ἢ τυραννικοῖς τοὺς καλοὺς τε καὶ κακοὺς ἀποστερεῖν πολιτείας²⁹⁶ ἐπεχείρησα, λέγε· ἐάν γάρ ἐλεγχθῶ, ἢ νῦν ταῦτα πράττων, ἢ πρότερον πώποτε ταῦτα πεποιηκώς, ὁμολογῶ τὰ πάντων ἐσχατώτατα²⁹⁷ παθάν ἂν δικαίως ἀποθνήσκειν.

Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο, καὶ ἡ βουλὴ δὴλη ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα, γνοὺς δὲ Κριτίας, ὅτι, εἰ ἐπιτρέψει τῇ βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ, ἀναφεύξοιτο²⁹⁸, καὶ τοῦτο οὐ βιωτὸν²⁹⁹ ἡγήσαμενος, προσελθὼν καὶ διαλεχθεὶς τι τοῖς τριάκοντα ἐξήλθε, καὶ ἐπιστῆναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας φανερώς³⁰⁰ τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις³⁰¹. Πάλιν δ' εἰσελθὼν εἶπεν. Ἐγὼ, ὦ βουλὴ, νομίζω, προστάτου³⁰² ἔργον εἶναι οἴου δεῖ³⁰³, ὅς ἂν³⁰⁴, ὁρῶν τοὺς φίλους ἐξαπατωμένους, μὴ ἐπιτρέπῃ³⁰⁵. Καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω. Καὶ γὰρ οἶδε οἱ ἐφεσηκότες³⁰⁶ οὐ φασιν ἡμῖν ἐπιτρέψειν³⁰⁷, εἰ ἀνήσομεν³⁰⁸ ἄνδρα τὸν φανερώς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις³⁰⁹, τῶν μὲν ἐν τοῖς τρισχιλίοις ὄντων μὴδὲνα ἀποθνήσκειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας ψήφου, τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου³¹⁰ κυρίους εἶναι τοὺς τριάκοντα θανατοῦν. Ἐγὼ οὖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὲ ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου, ξυνοδοῦν³¹¹ ἄψασιν ἡμῖν³¹². Καὶ τοῦτον, ἔφη³¹³, ἡμεῖς θανατοῦμεν. Ἀκούσας ταῦτα δὲ Θηραμένης, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν ἐστίαν³¹⁴, καὶ εἶπεν. Ἐγὼ δ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἱκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα³¹⁵, μὴ ἐπὶ Κριτίᾳ³¹⁶ εἶναι ἐξαλείφειν μῆτε ἐμὲ, μῆτε ὑμῶν ὃν ἂν βούληται, ἀλλ', ὅνπερ νόμον³¹⁷

289) Μισοτότατος τοῖς χρηστοῖς. 290) Ἄποδ. ἂν.—δυναμένοι ἢ πρόθυμοι νὰ πωλήσωσι. Α. Σ. Ἀποδίδωμι, 7). 291) Ἰσχυροῖς. 292) Στρατιωτῶν. 293) Τὰ σὺν τοῖς δυναμένοις καὶ μεθ' ἱππῶν καὶ ἀσπίδων ὦφελειν, διὰ τοῦτο ὅτι δύνανται. 294) Ἡμπορεῖς νὰ εἰπῇς.

295) Νὰ μακρύνω τῆς διακρίσεως. 296) Διὰ τὸ θάνατον. 297) Ἡθελε διαφύγει, γλυτώσει. 298) Ὑποφερτὸν, μετὰ τὸ ὅπου οὐκ ἔστιν ἡμῶν νὰ ἴσῃ πλέον ὁ Κριτίας. 299) Μὴ τρόπον ὥστε νὰ φαίνονται εἰς τὴν βουλήν, διὰ τὴν νὰ τὴν φοβίσουν. 300) Εἰς τὰς κιχλίδας.

301) Ἀποκαλεῖ αὐτοὺς ἀνευθιρίστως προστάτην τῆς βουλῆς. 302) Καθὼς πρέπει, καλῶς. 303) Ἐπρεπε νὰ εἰπῇ: προστάτου ἔργον εἶναι, ὁρῶντα... μὴ ἐπιτρέπειν. Ἄλλ' εἶπεν ὅς ἂν, ὡς νὰ προηγεῖτο νομίζω ἀγαθὸν προστάτην εἶναι ἐκεῖνον, ὅς. Καὶ τοῦτο τῆς ἀφελείας τοῦ λόγου. 304) Ἐξαπατᾶσθαι αὐτοὺς. 305) Οἱ ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια. 306) Φασὶν οὐκ ἐπιτρέψαι. 307) Ἀντὶ ἀνιέναι. 308) Εἰς τοὺς νόμους, τοὺς ὁμοῦ: συνέγραψαν οἱ λ'. Ἔστι ἀντὶ ἐστὶ γεγραμμένον. 309) Ἐκ τῶν ἔξω τοῦ καταλόγου (τῶν τρισχιλίων). Ἐνλείπει τὸ πρὸς ὃ ἀποδίδεται, οἷον, οὗς βούλονται ἢ τοὺς ὄντας ἐκ. 310) Τοῖς τριάκοντα· βαλεῖ ὡς ἐκ προσώπου καὶ τῶν λοιπῶν. 311) Περιττὴ ἡ ἐπαναλήψις τοῦ ἔφην ἡμεῖς δὲ οἱ λ'. 312) Τὴν ἱερὰν ἐστίαν ἢ ἡποία εὕρισκετο εἰς τὸ βουλευτήριον. 313) Ἐπικαλοῦμαι τὰ ἐννομώτατα, ἢ ἱκετεύω γενέσθαι τὰ ἐνν. 314) Ε. §. 358, ἐπὶ, 6', 7). 315) Κατὰ τοῦτον... ὅνπερ.